RP.63.39.2026

Gdańsk, dnia 2 czerwca 2026 r.

Pan
Jerzy Lewi Kiedrowski
Wójt Gminy Tuchomie
ul. Jana III Sobieskiego
77 – 133 Tuchomie

Szanowny Panie Wójcie,

pismem z dnia 29 maja 2026 r., doręczonym do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku w tożsamej dacie, zwrócił się Pan prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie dopuszczalności sfinansowania z budżetu gminy kosztów ubezpieczenia AC pojazdu stanowiącego własność prywatną pracownika jednostki organizacyjnej gminy, który to pojazd jest wykorzystywany do celów służbowych.

Chcąc udzielić odpowiedzi na sformułowane w niniejszym wniosku pytania we wstępie wskazać należy, że w art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. *o transporcie drogowym* (tekst jednolity: Dz.U. z 2025 r. poz. 1490 z późn. zm.) wskazano na możliwość używania do celów służbowych prywatnych pojazdów mechanicznych. Ustęp 2 wyżej powołanego art. 34a tej ustawy zawiera upoważnienie do określenia, w drodze rozporządzenia, warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych pojazdów niebędących własnością pracodawcy. W celu realizacji ww. upoważnienia w dniu 25 marca 2002 r. zostało wydane przez Ministra Infrastruktury rozporządzenie *w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy* (Dz.U. Nr 27, poz. 271 z późn. zm.), zwanego dalej *Rozporządzeniem*. Powyższy akt prawny przewiduje, że zwrot kosztów używania przez pracownika w celach służbowych do jazd lokalnych samochodów niebędących własnością pracodawcy następuje na podstawie umowy cywilnoprawnej, zawartej między pracodawcą a pracownikiem, na warunkach określonych w treści *Rozporządzenia* (§ 1 ust. 1). Natomiast zwrot kosztów używania przez pracownika pojazdu do celów służbowych poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy pracownika określają przepisy w sprawie szczegółowych zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (§ 1 ust. 2). *Rozporządzenie* określa również maksymalną wysokość stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu (§ 2) oraz maksymalny miesięczny limit kilometrów, które mogą zostać przyjęte jako podstawa do obliczenia kwoty zwrotu kosztów używania pojazdów

Regionalna Izba Obrachunkowa w Gdańsku
ul. Wały Jagiellońskie 36, 80-853 Gdańsk
tel: (58) 301-86-45, fax: (58) 346-25-15
NIP 583-21-22-408 REGON 190134954
✉ gdansk@rio.gov.pl www.bip.gdansk.rio.gov.pl

do celów służbowych (§ 3). Z kolei § 4 *Rozporządzenia* stanowi, że zwrot kosztów używania pojazdów do celów służbowych następuje w formie **miesięcznego ryczałtu**, obliczonego po złożeniu przez pracownika pisemnego oświadczenia o używaniu przez niego pojazdu do celów służbowych w danym miesiącu. Otrzymany przez pracownika od pracodawcy ryczałt, o którym mowa w wyżej powołanym § 4 *Rozporządzenia,* stanowi wyrównanie uszczerbku majątkowego pracownika wynikającego z faktu używania prywatnego pojazdu do celów służbowych. Na powyższy uszczerbek majątkowy składają się nie tylko koszty związane z bezpośrednim wykorzystaniem samochodu – koszty paliwa i inne koszty eksploatacyjne, ale również fizyczne zużycie samochodu i w konsekwencji również utrata wartości pojazdu z powodu zwiększenia liczby dodatkowo przejechanych kilometrów w interesie pracodawcy (*vide*: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 września 2023 r., II FSK 2632/20, *Legalis* nr 2982728).

Przepisy wydane na podstawie art. 34a ustawy *o transporcie drogowym* przewidują zamknięty mechanizm rekompensowania pracownikowi kosztów używania prywatnego pojazdu do celów służbowych, co następuje w formie wspomnianego powyżej ryczałtu. Przepisy *Rozporządzenia* nie przewidują możliwości pokrywania przez pracodawcę kosztów ubezpieczenia pojazdu prywatnego. Dopuszczalności zwrotu tego typu wydatku nie wprowadzają również przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. *w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej* (tekst jednolity: Dz.U. z 2023 r. poz. 2190).

Analiza przedmiotowego zagadnienia nie może zostać dokonana również w oderwaniu od faktu, że jednostki sektora finansów publicznych mogą wydatkować środki publiczne wyłącznie na podstawie wyraźnej normy prawnej, co wynika z fundamentalnych zasad dotyczących funkcjonowania organów władzy publicznej, w tym konstytucyjnej zasady określonej w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.), która nakazuje organom władzy publicznej działać na podstawie i w granicach prawa. Na gruncie normy ustanowionej w ww. przepisie organy władzy publicznej mogą zatem działać tylko w tych przypadkach i w takim zakresie, w jakim upoważniają je do tego przepisy prawa.

Z tych względów legalność powyższego wydatku może zostać zakwestionowana.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (test jednolity: Dz. U. z 2026 poz. 662) zadania publiczne gmina wykonuje w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność.

Odnosząc się do treści przedmiotowego wniosku w dalszej kolejności wskazać należy, że z treści art. 87 i art. 91 ust. 1 ustawy *o samorządzie gminnym* wynika, że organy nadzoru mogą wkraczać w działalność gminną tylko w przypadkach określonych ustawami, co oznacza, że mają uprawnienia do oceny podejmowanych przez jednostki samorządu terytorialnego zachowań wyłącznie pod względem ich zgodności z prawem. Z tych względów regionalne izby obrachunkowe nie mogą kwestionować celowości podejmowanych przez jednostki samorządu terytorialnego działań ani oceniać pod względem gospodarności zastosowanych rozwiązań z zakresu gospodarki komunalnej. Powyższe przepisy korespondują z treścią art. 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. *o regionalnych izbach obrachunkowych* (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r. poz. 7), który stanowi, że izby kontrolują gospodarkę finansową, w tym realizację

zobowiązań podatkowych oraz zamówienia publiczne jednostek samorządu terytorialnego wyłącznie na podstawie kryterium zgodności z prawem i zgodności dokumentacji ze stanem faktycznym (ust. 1).

W świetle przytoczonych powyżej przepisów prawa stwierdzić należy, że tut. Izba nie posiada kompetencji do oceny, czy opisany w treści niniejszego wniosku wydatek może zostać uznany za celowy czy też racjonalny. Z tych względów zmuszona jestem odmówić ustosunkowania się do tak sformułowanego zapytania.

Jednocześnie pragnę podkreślić, że wyjaśnienia udzielane przez Regionalną Izbę Obrachunkową w Gdańsku powinny zostać potraktowane wyłącznie jako stanowisko tut. Izby, które nie jest wiążące zarówno dla wnioskującego o udzielenie wyjaśnienia w sprawie stosowania przepisów o finansach publicznych, jak i również dla organów rozstrzygających w indywidualnych sprawach. Regionalne izby obrachunkowe nie posiadają bowiem uprawnień do dokonywania powszechnie obowiązującej wykładni przepisów prawa, lecz jedynie do ogólnej interpretacji przepisów związanych z funkcjonowaniem finansów publicznych.

Z poważaniem

Luiza Budner – Iwanicka

Prezes
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Gdańsku

Do wiadomości:

1) członkowie Kolegium w/m,
2) Wydział Kontroli Gospodarki Finansowej w/m,
3) Wydział Informacji, Analiz i Szkoleń w/m.

Publikacja:

Biuletyn Informacji Publicznej Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Gdańsku
ul. Wały Jagiellońskie 36, 80-853 Gdańsk
tel: (58) 301-86-45, fax: (58) 346-25-15
NIP 583-21-22-408 REGON 190134954
✉ gdansk@rio.gov.pl www.bip.gdansk.rio.gov.pl